

kriskras kiewit

SEPTEMBER 2006
JAARGANG 7 NR 28

verschijnt in februari, mei, september en november

Sint-Vincentius

Jacky Schildermans

ROADBURG

COLOFON

Werkten mee aan dit nummer:

Dirk Geerts

Chris Goyens

Jef Leroy

Daan Vananderoye

Karel Van Vinckenroye

Gerard Verbeek

Limericks

Hugo Hermans

Tekeningen

Dirk Geerts

Verdelers van Kriskras Kiewit:

Johan Deroy

Louis Eerdekens

Chris Goyens

Carole en Valerie Goyens

Gerard Groenen

Hugo Hermans

Herman Jacobs

Valère Knaepen

Guido Meuwis

Gust Nuyts

Julia Theunis

Rik Tholen

Maurice Vandersmissen

Karel Van Vinckenroye

Odette Verheyen

Rina Verbakel

Luc Vertessen

Marie-Louise Weenink

Artikels en kalendergegevens
voor het nummer van november
binnenbrengen of mailen voor
15 oktober 2006

V.U. en redactie: Chris Goyens,
Zavelvennestraat 63 te Hasselt
e-mail: chris.goyens@telenet.be
webadres:
www.demanvanbarcelona.be

EDITORIAAL

Ik denk dat het zogenaamde *recht op antwoord* in het vorige nummer van *Kriskras* waarin schepen van welzijn Toon Hermans stelde dat de *definitieve inrichting van het Ranonkelstraatje gezien de ingewikkeldheid van het dossier* nog jaren op zich zou kunnen laten wachten, nauwelijks gedrukt was, toen aan beide uiteinden van het Ranonkelstraatje (dure en keurige) platen met de aankondiging van werken aan dat straatje neergepoot werden - ze staan er nu nog! - en de stadswerklui zullen het zweet van hun inspanning ook weer nauwelijks afgeveegd hebben toen een bijna paginabrede titel in een lokale krant de stilaan verbaasde Kie-wite naar meldde: *Buren en stad op-nieuw rond de tafel over Ranonkelstraat...* Verwarring alom! Wie begrijpt er uiteindelijk nog iets van?

Gelukkig hebben we in Kiewit de *V.Z.W. Kiewit*, die heel veel aandacht besteedt aan wat men onder "de kwaliteit van het samenleven in Kiewit" zou kunnen samenvatten. Normaliter moet die *V.Z.W.* dan ook een goede gesprekspartner zijn wat de verkeersveiligheid in Kiewit betreft. Dat vond blijkbaar ook burgemeester Reynders, want hij heeft Luc Geuens, de voorzitter van die *V.Z.W.*, uitgenodigd voor een gesprek over het stilaan beruchte Ranonkelstraatje. Hij

heeft tijdens dat onderhoud het engagement van het stadsbestuur met betrekking tot het Ranonkelstraatje duidelijk geformuleerd: het stadsbestuur streeft naar een deugdelijke, duurzame oplossing binnen een redelijke termijn en de gesprekken en consultaties, die tot een zo ruim mogelijke consensus moeten leiden, worden verdergezet.

Maar... Zoveel hoofden, zoveel zinnen! Het stadsbestuur kan niet gaan praten met iedere enkeling die het bewuste straatje ooit als een probleem(pje) heeft gevoeld. Daarom heeft de burgemeester voorgesteld dat de gesprekken zullen gevoerd worden met een vertegenwoordiging van de *V.Z.W. Kiewit* en van het oudercomité van de basis-school *De Kiewit*. Hun leden moeten maar voldoende voeling houden met wat er onder de mensen van Kiewit leeft en daaruit het inzicht puren om tot een voor Kiewit zo goed mogelijke oplossing te komen. *Kriskras* volgt het verloop op de voet...

Mijn vrouw en ik gebruiken het straatje nu toch al 46 jaar en ik was in 1976 betrokken bij de gesprekken met het toenmalige stadsbestuur die tot de aanleg van de drie inhammetjes hebben geleid. Ik meen dus ook voldoende kennis van zaken en vooral goede wil te hebben om twee be-

denkingen te formuleren:

1. Men moet ophouden met van die kleine verbindingsstrook bijna een staatszaak te maken en de verkeerssituatie aldaar voor te stellen als het ergste probleem dat Kiewit teistert... Of het straatje dan niet moeilijk of zelfs gevaarlijk is? Natuurlijk is het een moeilijk straatje en wij zouden er onze (kleine) kleinkinderen niet graag alleen langs sturen, maar men mag ook niet overdrijven. Schepen Hermans stelt in zijn zogenaamd recht op antwoord - wel niet volledig naar waarheid -: *Gelukkig (...) is er nog altijd geen ongeval gebeurd in dat straatje...* Ik denk niet dat dat van de meeste andere straten in Kiewit kan gezegd worden!
2. Wij gebruiken het straatje erg vaak en het is ons ook al eens overkomen dat wij een paar meter achteruit moesten rijden... En dan? Is dat nu zo erg?

En dat er altijd ezels zullen zijn die vinden dat zij het centrum van de wereld zijn en die zelfs echt gaan balken als het verkeer er niet volledig naar hun ikgericht zinnetje verloopt... Dat kunnen wij alleen jammer vinden? Maar ik vind het veel positiever dat de meeste mensen echt bedacht zijn om het comfort van hun medeweg-gebruiker, dat ze in een inhammetje gaan staan of even wachten en een hand ten dank opsteken... Daar geldt inderdaad: Wees een heer in het verkeer! Et pour les dames... la meme chose... Iemand noemde het Ranonkelstraatje (zonder inwoners) het beleefdste straatje van heel Kiewit. Een versterking van die positieve mentaliteit is misschien zo belangrijk als een technisch aanvaardbare wederaanleg van het straatje...

Gerard Verbeek

Wandel- Fiets- & Mountainbike Happening

17 september 2006

Nabeer alvast deze dag in je agenda!

 wandelen	<ul style="list-style-type: none">• 5 km familiewandeling*• 12 km boswandeling• 20 km boswandeling
 fietsen	<ul style="list-style-type: none">• 10 km familiefietsstocht• 30 km Teutse tocht• 65 km Haspengouwtocht• 95 km grote tour
 mountainbike	<ul style="list-style-type: none">• 40 km mountainbiketocht

*rolstoel en buggy toegankelijk

Inschrijvingsuren: tussen 8u en 14u
Lokatie: KIDS, Borggravevijversstraat 9, Hasselt
Deelnemeprijs: €3 (verzekering en 1 consumptie inbegrepen)
kinderen onder 6 jaar gratis

Met aansluitend groot barbecuefestijn
Kinderanimatie: grimeren, gocart- en fietsjesparcours, popcorn, springkasteel, ballenbad en trampoline
Gratis ruime parking
KIDS is bereikbaar vanuit Hasselt via gratis buslijn H2
Meer info via: tel. 011 22 25 93 (de pASSer)
email: fietswandelpasser@kids.be
website: www.kids.be/fietswandelpasser

De opbrengst gaat integraal naar de inrichting van de nieuwbouw van de pASSer KIDS, een school voor jongeren met autisme.

Eerste Communie op zondag 4 juni 2006

Boven: Margot Vandebroek, Anke Cuypers, Ruben Jorissen, Tristen Scherpenbergh,
Nick Bogaerts en Simon Bellings.

Op de trap :
Annastasia Cracco, Jorn Vekemans, Mika Prinsen, Joachim Gijbels
Onder : Irina Luybaert, Ellen Hannes, Sean Nijs, Siebe Houbrechts, Artuur
Dehaese, Noah De Pauw, Marieke De Loose, Jelena Dekens, Ella Jacobs, Jolien
Paulussen, Jasmine De Messemaker, Luna Hensgens

Communie

Boven

Cheyona Teuwen
, Elien Smeets,
Hannelore Symens,
Maries Smeets,
Jordy Blocken,
Christopher Lus, Carl
Schoebben, Gregory
Lus,

Midden

Bamps Jolien,
Munters Lisa

Beneden

Caro Driesen,
Aurelie Geuten,
Aimée Van Dycke,
Debby Alberg,
Kato Pieters, Niels
Geerits, Meester
Jef, Zoë Grossi,
Chloë Zoons, Simon
Willems, Laurens Van
Renterghem, Helena
Gilson

Communie

000000,

00 000 0000000 0000000,
12 0000 00 00 0000 00 00
0000000000000000000000.
00 000 000000 00 00 00000000 00
0000000 00 00000 00000 000000
00000000.
00000000 000000 00 0000000000 0000
0000 0000 00000 0000000000000000 0000
00000000.
00 0000 00 00000000 0000000 00 00000000
00 00 00000 00 00000 0000 00 00 7
0000 0000000000. 0000000 00000 00
0000000000000 0000 000000 000000 00,
00000 0000 00 0000.

0000000000 0000 00000000

Ontmoetingscentrum De Binder

Openingsuren van de cafetaria vanaf september:

dinsdag tot en met vrijdag van 20.00 u. - 24.00 u.

1ste zaterdag van de maand opent KET van 20.00 u. tot ... zolang er volk is.

Reservaties en inlichtingen:

Telefonisch: van dinsdag tot en met vrijdag t
10.00 u. en 12.00 u. op **011.21.32.11.**

Bezichtigen en opstellen van huurcontracten
elke dinsdagavond tussen 19.00 u. tot 20.00 u. en op afspraak.

Vanaf vandaag graag tot uw dienst

Chris Goyens

Jacky Schildermans, gezicht van De Binder.

Jacky, verantwoordelijke voor de gebouwen De Binder, stopt ermee na vele jaren intensieve inzet. We willen graag even schetsen wie hij is en wat hij allemaal in die jaren voor Kiewit gedaan heeft.

Zijn jeugd heeft hij in Achel gesleten. Zoals de meeste jongens speelde hij voetbal en zocht een lief. Hij vond zijn Philomène in Sint-Huibrechts-Lille, trouwde en kwam in Hasselt wonen. Dit was in 1972. Na 5 jaar in Runkst te hebben gewoond trokken ze naar Kiewit waar ze een huis gekocht hadden in de Rietstraat.

Ze kregen twee dochters, An en Veerle, en hebben nu ook twee schattige kleinkinderen, Kobe en Mirthe. Wat Jacky deed voor de kost? Hij was treinbestuurder en heeft dit 32 jaar plichtsbewust en graag gedaan.

We wilden weten hoe hij zich in Kiewit integreerde en in het sociale leven terechtgekomen is.

Als je kinderen hebt kom je uiteraard in contact met de mensen van de jeugdbeweging waarvan ze lid zijn. De Chiromeisjes hadden in '86 problemen om kookouders te vinden voor hun kamp. Philomène en ik wilden hen wel uit de nood helpen

maar we zijn dit blijven doen tot 1994. En als je bezige handen hebt, weten ze je snel te vinden. Er is veel nood aan vrijwilligers maar het wordt moeilijker en moeilijker om mensen te vinden die dit belangeloos willen doen. Zo ben ik in '88 binnengerold bij de V.Z.W.-Kiewit, toen nog een parochiale V.Z.W. De toestand was nog eenvoudig: de feestzaal van de lagere school stond destijds in het weekend ter beschikking van de verenigingen en onder het waakzaam oog van de VZW-leden werden er jeugdfuiven georganiseerd (o.a. Hades Revival) De gepensioneerden kaartten er op woensdagnamiddag. Dat waren toen zowat de enige activiteiten in de zaal.

In '93 werd het huidige ontmoetingscentrum De Binder geopend en sindsdien is alles in stijgende lijn gegaan. Met een grote feestzaal en twee vergaderzalen kon er meer gefeest, gefuifd en natuurlijk ook vergaderd worden. Een zaalmeester om dit alles vlotjes te coördineren was geen luxe meer maar een noodzaak. De vroegere mondelinge contracten moesten nu op papier, het werd een heus bedrijf.

Ondertussen zijn er trouwfeesten,

jubilea, babyborrels, restaurant-dagen, elk weekend wel wat. Verschillende vrijwilligers hebben deze taak van zaalmeester op zich genomen en zijn mee verantwoordelijk voor wat het nu geworden is: een mooi, groot centrum, bruisend van activiteit en ontspanning.

Jacky is vele jaren zaalmeester of coördinator (hoe moet je 't noemen?) geweest en was zowel PR-man als de oplosser van technische problemen, contactpersoon met de huurders, raadgever, vertrouwensman... zijn job was op zijn minst veelzijdig te noemen. Sinds de cafetaria geen vaste uitbater meer heeft, zorgde Jacky ook voor de bevoorrading en voorzieningen. Het is meer dan een half-time job geworden. 'Er duiken vaak onverwacht problemen op; je moet altijd klaar staan, het hoort er bij. Je moet hier elke dag zijn, soms meerdere malen per dag. Het is

zeer intensief en je bent er mentaal dag en nacht mee bezig. Ik wil zeker benadrukken dat ik dit nooit zou hebben kunnen doen zonder de steun van mijn vrouw en kinderen. Een extra dankjewel van huurders kan ook zoveel deugd

doen. Het is een beloning voor wat je gedaan hebt en een stimulans om verder te doen

Kan je ons enkele anekdotes vertellen?

'Eén keer heb ik in 't midden van de nacht telefoon gekregen van ouders in paniek: ze konden hun zoon niet vinden nadat hij voor de eerste keer naar een fuif geweest was in De Binder. Ze hadden politie, ziekenhuizen, vrienden gebeld: niemand wist waar hij was. Laatste mogelijkheid: nog in de zaal waar de fuif had plaatsgevonden. Wat er allemaal door je heen gaat als je dan naar de zaal wandelt... Maar inderdaad, de jongen was op het toilet in slaap gevallen en was mee opgesloten. Een ander onvergetelijk moment was de stortregen tijdens PP enkele jaren geleden: De Binder werd als opvangcentrum gebruikt voor de doornatte kampeerders. De V.Z.W.-ers zorgden voor dekens,

warme dranken, verwarming en zorgden voor de ‘verzopen’ jeugd, fysiek en mentaal’

Ooit ongevallen gehad, Jacky?

Regelmatig kleine kwetsuurtjes maar één keer heb ik na een val van de zoldertrap toch wel een week in het ziekenhuis gelegen met ingedrukte wervels. Het is gelukkig allemaal goedgekomen.’

In al die jaren is hij ook graag betrokken geweest bij het *Pukkelpopgebeuren*, weliswaar buiten het festivalterrein. In de beginjaren was dit nog kleinschalig met minder dan 300 medewerkers voor de straatafsluiting. Nu zijn er dat meer dan 1100.

Ook in *het tentje* voor de kerk was en is hij altijd te zien. Het zit gewoon in de genen: hij komt als eerste en blijft als laatste. Hij is een werkbeest, maar geen muzikkenner. Hij geniet ervan een praatje te slaan met de festivalgangers die aan *het tentje* een ‘goedkoop’ drankje en broodje kunnen krijgen in vergelijking met de prijzen ‘op de wei’. Dat doet hem deugd. Hij houdt van contacten met mensen.

Waarom stop je nu eigenlijk, Jacky?

Er is een tijd van komen en gaan, en als je bijna 60 jaar bent en één derde van die 60 actief geweest bent als vrijwilliger ten dienste van de gemeenschap, heb je wel wat rust verdiend.’t Is ook zo dat als je ergens

lang mee bezig bent, je mensen met wie je veel in contact komt, kritischer gaat bekijken. Dat wil ik niet. Iedereen probeert zijn best te doen, maar je moet een lijn aanhouden en dat is soms moeilijk als veel mensen je kennen.

Waarom heb je dit allemaal gedaan?

‘We leven in een fijne, rijke maatschappij die je heel veel geeft, bijvoorbeeld: wij en onze kinderen kunnen studeren op kosten van die maatschappij, de armen onder ons kunnen terecht bij instanties en worden onderhouden... In een maatschappij waarin we veel krijgen vind ik dat we ergens moreel verplicht zijn iets terug te geven. En ik ben heel tevreden dat ik dat gedaan heb.’

Wil je de mensen van Kiewit nog iets zeggen?

‘Ik wil iedereen - de V.Z.W., de verenigingen, de privé-personen - bedanken voor het vertrouwen dat ik van hen gekregen heb. Ik hoop dat ik hun vertrouwen niet beschaamd heb. Voor mij is dat zeker gelukt. En ik hoop nog velen terug te zien als ik eens een pintje ga drinken in De Binder. Ook mijn opvolger wens ik veel succes!’

En van onzentwege, Jacky: een hele dikke merci!

Chris Goyens

HEI FEEST - zondag 9 juli 2006

beet de spits af met een geslaagd schminken pretfeest voor de kleintjes. Intussen konden de papa's en de mama's hun plaatsje uitkiezen en bij een koele drink in de schaduw van een grote open tent hun kroost aan het werk zien.

Daarna voerde de toneelgroep "De Demerkes" op het open podium

Op de Hei hebben ze de feestdag van Vlaanderen niet ongemerkt laten passeren. Het feest werd wel twee dagen vòòr de officiële 11de juli gevierd, gezien het dan zondag was. Maandenlang werd alles voorbereid, vergaderingen belegd, formulieren ingezonden, contacten gelegd, afspraken gemaakt en vooral gehoopt op droog weer. Ook de steun van de Vlaamse gemeenschap werd aangevraagd en gekregen, al moeten we de schriftelijke of digitale bewijzen nog leveren. Maar dat het gelukt is staat als die paal boven de Hei, waaraan de Vlaamse leeuwenvlag wapperde.

Het Heifeest begon al in de vroege namiddag met kinderaanimitie. De animatiegroep "Studio Why Not"

een toepasselijke sketch op, gebaseerd op het onwaarschijnlijk verhaal van het kasteel; "Zavel-venne" en de intrige rond baron Ghislain de Bévrezak en zijn minnares die een tot hiertoe onbekend en amoureuus licht op de geschiedenis van de Hei wierp. En wanneer het doek viel, snoven de talrijke toeschouwers al de geuren op van de bradende lekkernijen op de professionele barbecue.

Nog voor de laatste hapjes van de intussen volledig leeggeroofde barbecue in de hongerige magen verdwenen waren, weerklonken al de eerste tonen uit het Nederlands repertorium van de plaatselijke coverband: "Averechts". Vlaams was het ongetwijfeld. Geen 'songs' à la "I love you baby", maar oerdegelijke en

bestgesmaakte liederen uit de niet zo oude doos. Covers van Clouseau, Verminnen, Groenewoud, de Kreuners en nog andere vedetten die geen Engels nodig hebben om succesnummers te maken. De zanger van de groep bracht bijwijlen zowel de allerjongsten als de ouderen in vervoering met echte meezingers. Toen na enkele luid meegezongen populaire Vlaamse deuntjes, waaronder ook nog eentje van Limburger Armand Preud'homme, de Vlaamse Leeuw uit de megaluidsprekers over de Hei galmden, zat de stemming er helemaal in. Met de invallende

nacht en na het hoerageroep van enkele Italiaans-Belgische voetbaltifosi, die de voetbal-WK-finale op een plasmascherm in een hoekje van de Heiwind hadden gevolgd, veroverde de stilte weer de vreedzame Hei in de Stille Kempen.

Een meer dan geslaagd Heifeest, vatbaar voor herhaling, en een welgemeende dank aan de organisatoren die de oude en nieuwe bewoners van de Hasseltse wijk Kiewit-Heide weer een stukje dichter bij elkaar brachten.

Jef Leroy

1976 - 2006

Hasselt - Detmold 30 jaar partnersteden

Het **Sint-Lambertuskoor** Hasselt-Kiewit
en het **Jumelagecomité** Stad Hasselt

nodigen u van harte uit op een feestconcert
op **vrijdag 8 september 2006 om 20.00 u.**

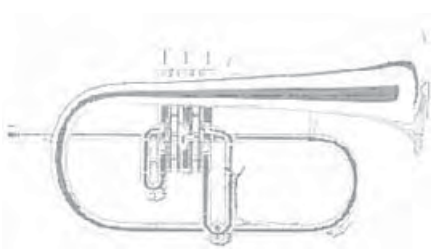
Männergesangverein 'Eintracht'
Detmold-Pivitsheide
o. l.v. Carola Müller-Schmidt

- optreden in de kerk St.Lambertus Hasselt-Kiewit
- verbroedering en receptie in zaal De Binder
- toegang €5,00 , een drankje inbegrepen.
- reservaties bij Vital Segers, 011.23.44.01 of
vital.segers@telenet.be

Oudercomité basisschool De Kievit
organiseert in samenwerking met de
basisschool een

1 STE KIEVITKWIS

VRIJDAG 10 NOVEMBER 2006

Ontmoetingscentrum De Binder om 20.00 u.

Stel een ploeg samen van max. 6 personen

Verzin een knotsgekke naam voor je team

Deelnamekosten : €20,00 per ploeg

Inschrijven:

- via de school: 011.21.23.24
- e-mail - bart.claes@telenet.be
- telefoon: 0472.66.55.87

We kregen helaas heel veel regen
en daar kan men niet zo goed tegen.

Maar ach mensen lief
denk toch positief,
voor bomen en gras is 't een zegen

Activiteitenkalender Kiewit

september

oktober

november

Dag	Datum	Activiteit	Organisatie	Plaats	Uur	
vr	01/09	gezelschapsspelen	't Geverke	jeugdclubhuis	21.00 u.	Daan V. 0485.751.223
zo	03/09	startdag Chiromeisjes	Chiromeisjes	Vijversstraat 8	14.00 u	E.Gelder .011.22.76.79
do	07+28/09	hobbynamiddag	KAV	De Binder	13.00 u	Ph.Houben011.21.22.01
vr	08/09	feestconcert Hasselt-Detmold	St-Lambertuskoor	kerk Kiewit	20.00 u	V.Segers 011.23.44.01
di	12/09	startles cursus rijbewijs	KWB	De Binder	19.30 u.	E.Caelen 011.24.19.54
vr	15/09	beursavond	't Geverke	jeugdclubhuis	21.00 u.	Daan V. 0485.751.223
zo	17/09	wandel-fiets-mountainbik happening	KIDS	KIDS		011.22.25.93
di	19/09	hobbynamiddag	KBG	Catlok	13.30 u.	Maria 011.22.43.30
woe	20/09	startles " bloemschikken het jaar rond"	KAV	De Binder	9u of 19.30u	Ph.Houben011.21.22.01
za	23-30/09	winterkwaaltjes verzachten met kruiden	domein Kiewit	domein Kiewit	9.30 u	011.21.08.49
di	26/09	daguitstap optreden Eddy Wally	KBG		10.00 u	F.Motmans 011.21.05.50
vr	29/09	casinoavond	't Geverke	jeugdclubhuis	21.00 u.	Daan V. 0485.751.223
di	03/10	feestelijke startavond	KAV	De Binder	19.30 u	W.Hanot 011.23.24.20
za	07/10	creatief koken met wilde vruchten	domein Kiewit	domein Kiewit	9.30 u.	011.21.08.49
zo	08/10	bos-boom-hout-dag	domein Kiewit	domein Kiewit	14.00 u.	011.210849
di	10/10	kookles	KWB	De Binder	19.00 u.	P.Schoofs 011.21.22.33
do	12-26/10	hobbynamiddag	KAV	De Binder	13.00 u	W.Hanot 011.23.24.20
za	14/10	pannenkoeken met wilde kruiden	domein Kiewit	domein Kiewit	9.30 u	011.21.08.49
di	17/10	hobbynamiddag	KBG	Catlok	13.30 u.	Maria 011.22.43.30
wo	18/10	bloemschikken	KAV	De Binder	9u of 19.30u	Ph.Houben 011.21.22.01
vr	20/10	fight against the fridge	't Geverke	jeugdclubhuis	21.00 u.	Daan V. 0485.751.223
di	24/10	startles patchwork "kerstquilt"	KAV	De Binder	13.00 u	Ph.Houben011.21.22.01
vr	27/10	Pukkelpopdrink	VZWKiewit	De Binder	20.00u	C.Goyens 22.39.93
zo	29/10	halloween	domein Kiewit	domein Kiewit	8.00 u.	011.21.08.49
vr	03/11	DJ-battle	't Geverke	jeugdclubhuis	21.00 u.	Daan V. 0485.751.223
ma	07/11	startles "pilates-bewegingstechnieken"	KAV	Catlok	13.00u	V.Verheijden 011.21.16.88
di	7-21/11	startles patchwork "kerstquilt"	KAV	De Binder	13.00u	Ph.Houben011.21.22.01
di	07/11	kookles	KWB	De Binder	19.00 u.	P.Schoofs 011.21.22.33
vr	10/11	kievitkwis	oudercomité	De Binder	20.00 u	B.Claes 0472.66.55.87
wo	15/11	bloemschikken	KAV	De Binder	9u of 19.30u	Ph.Houben 011.21.22.01
do	16/11	kookdemonstratie: snel en trendy koken	KAV	De Binder	19.30 u	W.Hanot 011.23.24.20
za	18/11	Hades Revival Foundation	Hades Revival	De Binder	20.00 u	V.Knaepen 011.21.09.13
zo	19/11	mosselslag	BBC-basket	De Binder	12.00 u	A.Boerema 011.24.19.54

ROADBURG, DE LAUREATEN VAN 'KUNSTBENDE'

Zoals jullie nog maar net konden zien en vooral horen, komt er elk jaar, zo even na 15 augustus, een hele horde muzikale groepen naar de Pukkelpopweide te Kiewit. Heel wat van deze muzikanten weten de festivalgangers drie volle dagen in een soort trance te brengen met hun geslaagd optreden. Maar wat jullie misschien nog niet wisten, is dat er in Kiewit zelf een groep jonge enthousiastelingen, onder de naam Roadburg, moderne muziek brengt van de bovenste plank.

Graag stellen wij daarom deze groep aan jullie voor.

Frontman, sax, vocals, synths, **Siegfried Smeets en zijn tweelingbroer Arnout**, drums, zijn beiden inwoners van onze eigen Kiewitse Tulpinstraat. Met deze twee zeer jeugdige (nog tot december 2006 amper 16 jaar) maar zeer gedreven jongens babbelen over hun hobby is een plezier.

Zoals vele andere kinderen kregen ook wij van onze ouders de gelegenheid om aan het Conservatorium te Hasselt notenleer en piano te volgen. Dat was alvast een stevige vertrekbasis en waarschijnlijk ook de impuls om opzoek te gaan naar meer. De

muziekmicrobe had ons blijkbaar te pakken.

Toch lijkt mij de overstap van klassieke piano naar een stevige, alternatieve rockband niet zo vanzelfsprekend?

Als jongere sta je natuurlijk open voor vele muzikale invloeden. En opzeker ogenblik krijg je meer aandacht voor een of ander genre. En het feit dat Siegfrieds' dooppeter een erg succesvol jazzdrummer is, heeft waarschijnlijk onze keuze beïnvloedt.

Eigenlijk zijn jullie dan geen rock - maar een jazzband?

Neen, Roadburg wil niet in een vakje worden gestopt. De pers noemt ons genre alternatief, jazz, rock, powerpop, indierock ... De inbreng van de sax is kenmerkend en verwijst naar jazz en blues.

De pers? Jullie zijn dan al op een of andere manier in de actualiteit en de belangstelling geraakt?

Ja, in 2004 hebben wij *Kunstbende* gewonnen. En daarna is de wagen aan't rollen gegaan. Wij studeren aan het college van Turnhout als internen. Daar, in één van de muziekhokjes, is ons groepje van toen geboren.

Wij- Siegfried en Arnout Smeets- mochten ons daar uitleven tijdens de speeltijd. Al vlug sloot Arnaud Vandeputte, piano, zich bij ons aan. En met ons drietjes hebben wij het toen gewaagd om ons in te schrijven voor *Kunst-bende*. Met een overwinning als bekroning.

Jullie zijn dan niet naast jullie schoenen gaan lopen maar hebben 'de koe bij de horens gevat' en hebben al de op deze triomf volgende voordelen met beide handen aangegrepen...

‘Natuurlijk! Zo kwam er de cd: Faces (EP on sigi-igi records) De groep groeide van drie naar vijf muzikanten, Laurence Verhaege, synthesizers/bass/vocals, en Thibault Vaninbrouckx, gitaar, kwamen Raodburg vervolledigen. Dat maakt dat wij nu een stevige sound brengen. De inbreng van eenieder is erg belangrijk. Allen hebben echt aanleg voor hun instrument en dat is heerlijk tijdens onze repetities waar, door broderen op een thema, plots de juiste sfeer van een nummer tot stand komt. Het moet af zijn... ‘

Wie zoekt de nummers? Of maken jullie muziek en tekst zelf?

Siegfried is meestal de man met de ideeën. Hij schrijft een summiere melodie op een zelfgeschreven tekst en legt het ontwerp dan voor aan de groep. Na veel vijven en zessen beginnen wij, na verbeteringen en na ieders goedvinden, te werken tot er een naar ons gevoel speelbaar resultaat uit de bus komt. En dan maar repeteren en aanpassen tot alles perfect zit.

Waar haalt een zo jonge kerel, toch zonder veel levenservaring, de nodige inspiratie voor zijn songteksten?

S.: Misschien ben ik soms wel een dromer en denk ik nogal eens na over wat er allemaal in deze maffe wereld gebeurt. Nochtans wil ik ook niet te zwaar uit de hoek komen. Het is niet

mijn bedoeling de wereld te verbeteren of naar mijn hand te zetten. Iedereen vindt zich wel ergens terug in mijn teksten. Ik zoek toch steeds naar een diepere betekenis. Het mag ook geen smartlappentekst worden. Laat dat maar aan de specialisten van dat genre. Er zijn zoveel dingen die zowel jonge als de al wat oudere mensen bezig- houden. Het mag iets of wat filosofisch van inhoud zijn... Och, als je tijdens een optreden merkt dat er echt geluis-terd en vaak genoten wordt, dan geeft dat een voldoende kick om ermee door te gaan. Komt daarbij dat de muzikale sfeer voor ons eigenlijk het belangrijkste is. Met goede muziek kan je je publiek ook heerlijk 'inpakken.' En ik weet dat ik geen echt agressieve stem heb, dus moeten de teksten ook niet te scherp zijn. Ik vind het zo mooi als er tijdens een optreden mensen staan mee te zingen met en te genieten van wat ik ooit in mijn kleine eentje op mijn kamer verzon... Wij proberen samen alles uit. En wij willen vooral genieten van wat wij brengen.

A.: En 'Tien om te zien' halen is niet ons doel!

Ooit vlak naast onze deur op Pukkelpop mogen optreden, dat is wel een droom. Met de referenties die wij hebben na onze geslaagde deelname aan *Kunstbende* komt dat misschien nog wel. Ooit...

En hoe ziet de nabije toekomst van Roadburg er uit?

Ja, wij werken momenteel aan een nieuwe cd. Eind september, begin oktober duiken wij de Champ Studio in om te werken aan dit concept. Een tiental nummers zijn klaar voor opname. En wie meer over ons en onze toekomstwil vernemen kan steeds terecht op ons e-mailadres: smeetssiegfried@gmail.com. Of op onze site: www.roadburg.be.'

Wij wensen het jonge, talentvolle Roadburg veel succes en veel 'speelplezier.' En hopelijk tot op Pukkelpop.

Enkele persberichten:

"Van een knieval voor de commercie zullen deze gasten in elk geval niet worden beticht. Hun aandoenlijke avant-gardejazzrock doet vermoeden dat het Vlaamse muziekonderwijs zijn

Leerlingen naar John Zorn en aanverwanten doet luisteren. Puik werk!" - *De Standaard*.

"Als we dit als muzikale toekomst moeten zien, zitten we in ieder geval goed." - *Het Belang van Limburg*.

"Wie er op zestienjarige leeftijd in slaagt een brug te slaan tussen indie rock en Jazz-noise heeft meer dan alleen talent." - *RifRaf*

Karel Van Vinckenroye

Een terugblik op 1960 (4)

Lange verhalen gaan licht vervelen en daarom is dit onze voorlaatste bijdrage over wat we in Kiewit vonden toen we er in 1960 kwamen wonen. Het zou de redactie van Kriskras wel veel plezier doen als iemand die zich het Kiewit van 1960 nog levendig herinnert, de neerslag van zijn bedenkingen over die “poort naar de golden sixties” in Kriskras zou publiceren. Enkele suggesties? Je hoeft geen feminist(e) te zijn om vast te stellen dat de positie van de vrouw er sinds 1960 enorm op vooruitgegaan is. Toen hadden weinig vrouwen een bezoldigd beroep buitenshuis, toen vond je in Kiewit nog moeiteloos een hulpje in het huishouden – onderbetaald en in het bekende zwarte circuit! -, het begrip “gaan dienen” was in Kiewit welbekend, in 1959 hadden de traditionele partijen na een onvoorstelbare schoolstrijd het schoolpact gesloten – met een (zogenaamd) gelijke behandeling van de onderwijsnetten, met studiebeurzen en nog een aantal bepalingen – waarmee de definitieve stap naar de democratisering van het secundair en hoger onderwijs werd gezet, en geleidelijk gingen ook meer en meer meisjes participeren aan het voortgezet onderwijs. In 1960 had je

in Hasselt algemeen secundair onderwijs voor meisjes maar verder in een straal van 15 kilometer alleen technisch en beroepsonderwijs voor meisjes... De zogenaamde “vierde graad”, het zevende en achtste “studiejaar”, bestond nog, zodat heel veel talentvolle meisjes niet de kans kregen hun natuurlijke aanleg te ontwikkelen... Het was ook de tijd dat dankzij de uitvinding van de “pil” de vrouwen hun vruchtbaarheid zelf konden bepalen, wat aanvankelijk thans onvoorstelbare discussies over “mag dat wel?” uitlokte... Het was ook het laatste jaar waarin vrouwen in het katholiek onderwijs en in christelijke organisaties als het christelijk ziekenfonds ontslagen werden als ze trouwden... Onze schrijver/schrijfster zou ook heel dankbare stof vinden in de politieke situatie in die jaren, de tijd van de absolute C.V.P.-meerderheden in Limburg, de macht van de “Tramstraat”, de moed die men moest hebben om zich als “anderskleurig op politiek gebied” te manifesteren... Hij/zij zou het even over prijzen kunnen hebben: het pintje van 5 frank, het pakje Belga of “groene” Michel van 8,70 frank voor 25 sigaretten, - en de grondig verschillende houding

tegenover het roken, want er was toen geen receptie waarop men niet met een dienblad met allerlei merken sigaretten en vooral sigaren rondging -, de benzine van 5,50 frank, de stookolie van 1,20 frank, het brood van ongeveer 6 frank – naar gelang de keuze uit niet meer dan drie soorten: wit, grijs en zwart roggebrood -, het doktersbezoek van 40 frank... Met bedenkingen bij de beginnende erosie van de wereldlijke macht van de Kerk – stel je voor: de pastoor riep toen nog van op de preekstoel af of boeren in de hooi- en oogsttijd bij slecht weer op zondag mochten

werken en de heer Lyagre, toen personeelschef van de Philipsfabriek, heeft mij ooit verteld dat hij brieven van pastoors uit de omgeving van Hasselt kreeg met de vraag dat de fabriek toch zou waken over – ja wat? – van (allereerst) de arbeiders! – zouden eveneens bladzijden kunnen gevuld worden...

Het was allemaal heel anders. Zoals reeds vermeld, waren de mensen toen veel minder mobiel: er waren nauwe-ijks auto's en dat had een grote weer-slag op de structuur van de distributie. Alleen in de stad waren een paar (bescheiden) warenhuizen: de Bazar, de Sarma, de Nopri, maar shopping-centres buiten het centrum van de stad waren er toen nog niet en van begrippen als *funshopping* was er nog geen sprake. De mensen kochten in de eigen omgeving: met "belgerinkel naar de winkel", met de *kebas*, het *net* of hoe men de winkeltas ook heette aan het stuur. Handelaars compenseerden de beperkte mobiliteit met de thuisbestelling: de melkboer(in) had een stationwagen waarmee ze melk en tegelijkertijd allerlei zuivel-producten van huis tot huis bracht, bakker Raeymaekers en coöperatief De Welvaart en enkele bakkers uit de omgeving – brachten het brood rond van huis tot huis: een chauffeur en een leerjongen, ik hoor nog de hoefslagen van het paard van groenteboer Vangeel, ooit kwam een vishandelaar van deur tot deur

bestellingen opnemen die hij dan later in de week afleverde – soms zelfs in krantenpapier gewikkeld! – enz. Voor ongeveer de helft van het aantal inwoners van 2006 had Kiewit toen een achttal “kruidenierswinkels” – maar Harieke Eersels op de hoek Vijversstraat-Kempischesteeweg, nu restaurant Kiewit, maakte toen reclame met “Hariekes winkel is Kiewits bazaar” en je vond er inderdaad heel veel: van de gebruikelijke, toen nog deels “koloniale waren” geheten levensmiddelen tot textiel, turnpantoffels en zelfs aspirines...: in de Vijversstraat had je twee winkels, in de Schrijnbroekstraat, de Paalsteenstraat, de Zavelvennestraat, de Luchtvaartstraat en op de Heide telkens één. Er waren drie slagers: een in de Vijversstraat en twee op de Kempischesteeweg. Er waren een zevental cafés: drie op de Kempischesteeweg, twee in de Luchtvaartstraat, twee op de Heide... en er waren ook “zwarte” cafés:

gesloten huizen of ruimten achter de winkel, waar men een borrel kon krijgen... De winkeliers konden vanzelfsprekend niet leven van de opbrengst van de winkel, maar het was de toen algemeen verspreide “bijverdienste” bij het loon dat de man verdiende... Veel “werkmensen” hadden een koe en ik heb in de Vijversstraat nog een gezin geweten dat geiten voor de melkproductie hield. Dat waren geen “groenen” avant la lettre, neen, het was gewoon een hulp om rond te komen. Pierre Munters verkocht in zijn café-winkel op de Kempischesteeweg niet alleen fietsen maar ook elektrische apparaten... In de Vijversstraat verkocht Miel Remans gas, gas- en elektrische apparaten. Er waren twee meubelwinkels: op de Kempischesteeweg en in de Vijversstraat, waar je ook de wereldbekende “Singernaaimachine” – ja die van Paul Van Ostaijen! - kon kopen... *(wordt vervolgd)*

Gerard Verbeek

In Kiewit is “roadburg” geboren,
 een rockgroep die ied'reen mag horen
 Ze hopen dat 't kan
 en dromen er van
 op pukkelpop ooit eens te scoren

Sint-Vincentius of ... het "andere" Kiewit

Te weinig mensen in Kiewit weten dat nogal wat mensen in onze wijk niet aanzitten aan de *rijke tafelen* van onze welvaartsstaat en dat ze het zonder een steuntje erg moeilijk zouden hebben. Wie zijn die mensen? Waarom gaan ze niet aankloppen bij het O.C.M.W.? Hoe en vooral waarom helpt de plaatselijke Sint-Vincentiusvereniging deze mensen? Waar haalt ze haar middelen? We gingen eens praten met diaken Guido Geboors; jammer genoeg kon mevrouw Geboors-Van Houtvin om gezondheidsredenen niet bij ons gesprek aanwezig zijn; zij en haar man waren in september 1990 toch stichters van de Sint-Vincentiuswerking in Kiewit en zij zijn nog steeds betrokken bij dit prachtige vrijwilligerswerk.

Hoe ben je er, met je medewerkers en medewerksters, toe gekomen in Kiewit een Vincentiusvereniging op te richten?

Als diaken wist ik natuurlijk wel dat er ook in de parochie Kiewit mensen waren die het wat moeilijker hadden, maar er moet een vonk zijn die de brand doet ontstaan, die tot concrete actie aanzet. Heel toevallig waren er zelfs bijna tegelijkertijd twee vonken.

Tijdens het middageten

op een zondag ging de bel. Ik deed open en zag vijf mensen voor de deur staan, niet eens havelozen, maar hun antwoord op mijn vraag waarmee ik hen kon helpen was duidelijk: *Wij hebben geen eten meer...* Mijn vrouw had lekker gekookt voor ons vieren, maar voor vijf personen erbij was er natuurlijk niet voldoende... Dus de eigen keuken/keldervoorraad maar geplunderd... Maar het bleef geen eenmalige vraag en je weet zelf maar al te goed dat een leraar met opgroeiende kinderen er moeilijk nog een gezin bij kan voeden... Ik had ondertussen wel uitgevist dat hulp noodzakelijk was maar dat er geen hulplijnen voor deze mensen openstonden... We moesten dus een structurele oplossing vinden. Vroeger zei men – en ik zeg dat nog steeds! -: “Als de nood het hoogst is, is Gods hulp het dichtst nabij!” Een beter gefortuneerde man had mij een som geld geschonken met de uitdrukkelijke opdracht dat geld te besteden aan hulp aan de armen van Kiewit. Mijn vrouw en ik konden het niet alleen bolwerken en de stichting van een Vincentiusvereniging leek ons de beste oplossing. Vandaar...

Als leek zou ik zo zeggen: Er is toch het O.C.M.W....

Vergis je niet. Het O.C.M.W. doet heel dikwijls prachtige dingen, het lenigt veel noden, het wijst heel wat mensen de juiste weg, het geeft ook begeleiding als het nodig is, maar er zijn altijd mensen die ondanks onze schitterende sociale voorzieningen door de mazen van het net vallen. De mensen zijn vlug geneigd die mensen te veroordelen: ze moesten maar niet drinken, ze hadden zich maar niet moeten laten beetnemen, hij had maar bij zijn gezin moeten blijven... Dat doet de Sint-Vincentiusvereniging niet. Wij onderzoeken een probleemgeval, wij zien dat hulp noodzakelijk is en ... wij proberen te helpen. Natuurlijk worden wij ook al eens bedrogen, maar liever tien keer zelf bedrogen dan één keer niet de best mogelijke hulp geboden.

Wat voor mensen doen een beroep op jullie?

Mensen van de meest diverse pluimage. Tegenslagen kunnen iedereen treffen. Ik kan je verzekeren dat wij bijna elke dag de illustratie van ons oud Vlaams spreekwoord zien: Er schuilt veel leed onder een schoon kleed. Onze bezoekers zijn heel vaak radeloze mensen, mensen die geen andere uitweg meer zien en van lotgenoten vernomen hebben dat de

mensen van de Sint-Vincentiusvereniging niet veroordelen, maar in het probleem trachten te komen en het helpen oplossen. Wij zetten ook heel vaak zelf de stap naar mensen in nood. Via de jeugdbeweging, de burens, de school, soms ook medisch personeel krijgen we adressen door en dan proberen wij contact te leggen met die mensen en een oplossing uit te werken. Onze hoofdbedoeling is mensen op een gezonde manier weer in de maatschappij helpen functioneren en dat lukt heel dikwijls. Ik ben namens al mijn medewerkers blij te kunnen zeggen dat wij nu toch al een twintigtal gezinnen weer maatschappelijk hebben helpen integreren. Wij hebben in Kiewit zelden contact met vluchtelingen. Wij steunen wel het vluchtelingengezin van vijf personen dat in Kiewit wordt opgevangen, met voedselpakketten en kleding.

En jullie zijn allemaal vrijwilligers...

Ja, onze tien medewerkers krijgen geen cent vergoeding voor hun werk. Dat werk bestaat nochtans uit heel wat meer dan de maandelijkse vergadering waar een werkplan wordt opgemaakt. Het behelst ook de vele contacten die ten gevolge van specifieke noden noodzakelijk zijn. Als de deurwaarder nu eenmaal bij iemand zijn werk moet doen,

onderzoeken onze mensen met hem hoe een leefbare toestand voor de betrokkene kan geschapen worden, hoe schulden kunnen herschikt worden, welke afbetalingsschema's mogelijk zijn... Wij gaan praten met de belastingdiensten en blij en dankbaar zeg ik hier dat wij bij herhaling heel veel begrip bij de belastingdiensten hebben gevonden. Wij zien notarissen, dokters, sociaal werkers... allemaal mensen van wie we veel steun ondervinden.

Daar lijken mij toch behoorlijk gecompliceerde situaties bij. Zijn jullie mensen daartegen opgewassen?

Het is niet altijd gemakkelijk, maar voor de echt moeilijke situaties kunnen wij een beroep doen op onze hogere instanties. Wij werken binnen het grote geheel van de Sint-Vincentiuswerking. In 1995 werd onze afdeling erkend door de International Society of Saint Vincent de Paul. Die erkenning was voor ons heel belangrijk, want daarzonder konden wij geen beroep doen op hun centrale diensten en zouden wij geen voedselpakketten van de Voedselbank kunnen krijgen. Het uitdelen van voedselpakketten blijft een van onze belangrijkste activiteiten. Als de mensen hun uitgaven voor eten kunnen drukken, krijgen ze nieuwe mogelijkheden. Weet je dat wij

momenteel in Kiewit elke week vierenvestig voedselpakketten, ongeveer zeven ton per jaar, uitdelen. Dat gebeurt volledig anoniem en de zwijgplicht is heilig voor al onze medewerkers. Deze discretie geeft de mensen die een beroep op ons doen vertrouwen, zij weten dat hun probleem binnenskamers blijft. De zwijgplicht is voor ons zo absoluut dat de Vincentiusverenigingen zelfs steun van de Europese Unie hebben gemist omdat ze de namen van de begunstigen niet wilden bekendmaken. De privacy en het respect voor de mensen in nood zijn voor ons primordiaal

En naast het uitdelen van die voedselpakketten...

Hebben wij nog heel wat steunactiviteiten. Wie tot armoede vervalt, komt heel vaak in aanraking met het gerecht. Wij proberen ze te helpen met juridische adviezen. Ziek zijn kan erg duur zijn en – waar nodig en waar mogelijk - helpen wij ziekenhuisrekeningen en andere uitgaven voor gezondheidszorg betalen. Apothekerskosten lopen vaak hoog op. Wij komen voor gemiddeld 900 Euro per maand tussen in apothekerskosten. Vorige maand bedroeg onze tussenkomst zelfs 2700 Euro... Ook deurwaarders kennen ons wel en ze doen niet zelden een beroep op ons. Je hebt er geen idee van hoe

schulden kunnen groeien. Het begint met een klein bedrag dat niet betaald wordt. De deurwaarder wordt ingeschakeld. Het komt vaak tot een proces en dan moeten de advocatenkosten betaald worden, er zijn de verwijlinteressen en de kosten van de juridische stappen... Wie eens op het hellend vlak van de schuldenberg zit, glijdt snel naar de noodlottige diepte. De regering kent nu een schoolpremie toe in september, maar wij weten al heel lang dat de schoolrekeningen voor heel wat families een onoverkomelijke opgave zijn... Wij hebben wel wat geld nodig om ons werk behoorlijk te doen.

Altijd dat slijk der aarde... Waar halen jullie de financiële middelen?

Wij ontvangen geen cent subsidie van de overheid en wij kunnen maar helpen in de mate dat wij geld hebben... Wij krijgen onze voedselpakketten van de Voedselbank en die zijn volledig gratis. Eens per jaar houden wij een collecte tijdens de kerstvieringen in de parochiekerk van Kiewit en de toch steeds kleiner wordende groep kerkgangers reageert edelmoedig. Wij hebben ook een aantal "permanente opdrachten": mensen die elke maand enkele Euro's van hun rekening laten overschrijven op onze rekening. Mag ik straks wat meer zeggen over die mogelijkheid?

Van tijd tot tijd steken wij een bedelbrief in alle bussen in Kiewit en dat levert toch altijd wat op. Nu en dan hebben wij ook meevallers. Ik heb je al verteld van die man die mij een som toevertrouwde waarmee ik noden in Kiewit moest lenigen. Onlangs opende C & A zijn duizendste winkel en bij die gelegenheid liet de keten vier caritatieve instellingen 10000 Euro verdelen. Via via via – het is vaak belangrijker wie je kent dan wat je kent – kwam er 2500 Euro naar Sint-Vincentius Kiewit. Een meevaller van formaat maar die Euro's zijn intussen al bijna op... Wij krijgen ook veel steun van het Service Fonds van de stad Hasselt. Dat coördineert zowat de inspanningen die de verschillende service clubs ten bate van mensen in nood organiseren. Mensen bezorgen ons heel wat goederen en met het goede beheer van die goederen kunnen wij dan geld verdienen: goede kleren, goed speelgoed, goed huisgerief en de werkelijk goede dingen verkopen wij voor een prikje in ons Centrum Ozanam. Tussen haakjes. Die naam verwijst naar Frédéric Ozanam, die in 1833 de Vincentiuswerking in Parijs stichtte. Jammer genoeg blijkt de drempel naar het centrum voor veel mensen nog te hoog, een soort schaamtegevoel schijnt ze af te remmen en daarom hebben wij meer in aanbod dan wij verkopen. En toch... Een moeder kwam met haar dochter die ging trouwen. Voor 20

Euro had de dochter haar volledige en echt toonbare trouwkleding. Een meisje ging een baby krijgen... Eveneens voor 20 Euro had ze een volledige kindskorf, zoals dat vroeger heette, en bovendien ook nog een prima kinderwagen. Echt waar, wij verkopen alleen kwaliteit. Minder goede dingen gaan naar andere diensten die op hun beurt ook weer selecteren.

Waar ligt dat Centrum Ozanam?
Kiewitveldstraat 17 in Zonhoven, Ter Donk. De parochie Ter Donk stelt het lokaal gratis ter beschikking, maar wij moeten wel alle onderhouds- en gebruikskosten dragen. Wij delen het huis met de Sint-Vincentiusvereniging van Zonhoven: ieder de helft, zowel van de opbrengst als van de kosten... En dat werkt. Wij zijn perfecte partners! Daar kun je op maandag en woensdag tussen 9 en 12 en op

woensdagnamiddag ook nog tussen 14 en 17 uur terecht. Onze vrijwilligers ontvangen niet alleen mensen in nood met open armen, maar ook de bezoekers, want zij maken het ons mogelijk ons werk verder te zetten. Iedereen is er welkom. En nogmaals... Hoe meer wij kunnen verkopen, hoe meer wij kunnen helpen!

Je had toch ook graag een beroep gedaan op de mensen van Kiewit... Inderdaad. Wij hebben helpers en hulp nodig. Enkele van onze medewerkers zijn de tachtig al flink voorbij en wij zoeken jongere medewerkers die wat tijd voor hun medemens willen vrijmaken. Kandidaten mogen zich bij mij melden: Guido Geboors, Europalaan 34, telefoon 011/212878... Naast deze menselijke hulp zoeken wij ook materiële steun.

Wij hebben een eigen rekeningnummer voor Sint-Vincentius Kiewit:

833-4541367-85 p.a. Berkenlaan 70, 3500 Hasselt.

Voor stortingen vanaf 25 Euro per jaar – amper 3 Euro per maand! - krijg je een fiscaal attest. De schenkers recupereren dus heel wat via hun belastingaangifte.

Hopelijk zet je je bank heel even voor Sint-Vincentius – dus voor de mensen in nood – aan het werk... In de Sint-Vincentiusvereniging doen ze daarmee wonderen!

Gerard Verbeek

Kiewit, daar zit muziek in.

Rimpelrock, Pukkelpop, Roadburg en bijgaande foto. Maar of de artiesten op deze prent ook ooit de festivalweide zullen halen durf ik ten zeerste betwijfelen. In elk geval kregen zij een luid applaus na hun optreden in De Binder tijdens de parochiale dankavond. Wij wensen hen nog veel kweelplezier.

Dat je, om muziek voor het grote publiek te brengen een versterker nodig hebt en dat je dan ook een bijdrage aan Sabam mag leveren, zal Jef van de Hei zeker niet meer zo vlug vergeten. Begin juli immers organiseerde de Hei een happening ter gelegenheid van de Vlaamse feestdag. Natuurlijk vond Jef het heel normaal dat bij deze gelegenheid De Vlaamse Leeuw zou weerklinken. En natuurlijk wist Jef dat er bij de Vlaamse Gemeenschap enige steun te rapen viel voor dit evenement. Maar wat bleek, deze milde bijdrage was zo ongeveer voldoende om de kosten van geluid en Sabam te betalen. Jef vraagt zich, samen met ondergetekende, af naar wie de bijdrage aan Sabam zal worden doorgestort. Want normaal staat deze instantie er borg voor dat componist en tekstschrijver van een lied per uitvoering van

hun werk vergoed worden. Maar wij vrezen dat noch de componist, noch de schrijver van de tekst, voor de prestatie op de Hei ooit ook maar één eurocent zullen ontvangen. Want tekst en lied dateren van

juli 1847. En wij zijn er dus bijna zeker van dat schrijver Hippoliet Van Peene, en ook componist Karel Miry nooit nog aanspraak zullen maken op enige uitkering. Maar Jef zal het geweten hebben, feesten kost nu eenmaal geld... En daarom heeft Jef besloten een nog niet met naam gekend zangkoor op te richten om volgend jaar rond 11 juli uit volle borst de geluidsversterker te vervangen. Maar met evenveel subsidies en heel wat minder kosten 'de leeuw te laten klauwen.' Lid worden van het fictieve koor kan op 1 april. Of is dat nog niet duidelijk genoeg?

De geur van Pukkelpop is ondertussen weer opgetrokken boven de wei van Jordens. De laatste Rimpels en Pukkels moeten nu weer plaats ruimen voor de echte weidebewoners. Maar uit onbetrouwbare bron heb ik vernomen dat de koeien dat niet erg vinden. Wat deze dieren echter weer die droevige blik in hun ogen legt, is de gedachte dat zij binnenkort weer dagelijks zullen moeten aankijken tegen een hele rij portretten met colgate-glimlach-koppen van de toekomstige 'hoofden' van provincie en gemeente. Want vergeet het niet, om de DEMOCRATIE te dienen, MOETEN wij op 8 oktober aanstaande naar de stembus.

K.Rel

Pukkelpop 2006

